CINE VA REZISTA PÎNĂ LA URMĂ ?

● SE APROPIE ORA BILANȚULUI ● ALERTĂ PRINTRE SELECȚIONERI

Se apropie sfîrșitul anului și, în același timp, încheierea preliminariilor campionatului Europei, deci și ora bilanțurilor. Este momentul cel mai agitat (și de multe ori neplăcut) din viața unui antrenor federal, dintr-o meserie atît de ingrată, a cărei reușită depinde (și din păcate, practica a demonstrat-o de nenumărate ori) nu atît de competența antrenorului, cît de o... bară, un contraatac, de o eroare de arbitraj... Antrenorul are o viață grea la o echipă de club, unde responsabilitățile sînt mai mici, dar la o reprezentativă, fanionul activității fotbalistice dintr-o țară, echipă față de care pretențiile sînt incomparabil mai mari !

Și pentru că munca lui se măsoară, de obicei, prin rezultate, iată de ce ora bilanțului este așteptată cu firească îngrijorare. Stau liniștiți doar cei care, anul acesta, pot prezenta cea mai bună carte de vizită : calificarea în turul următor al campionatului european...

Aceștia însă, la ora actuală, sînt prea puțini. Cei mai mulți stau încă sub riscul necalificării echipei lor și pe ei îi puteți găsi mai jos în lista antrenorilor federali din țările europene aflați în funcție în acest moment :

Albania : L. Borici ; Anglia : Alf Ramsey ; Austria : L. Stassny ; Belgia : R. Goethals ; Bulgaria : V. Spasov ; Cehoslovacia : L. Novak ; Danemarca : R. Strittich ; Elveția : L. Maurer ; Finlanda : O. Laksonnen ; Franța : G. Boulogne ; Grecia : Billy Bingham ; Irlanda : G. Bowens ; Irlanda de Nord : Terry Neill ; Islanda : A. Gudmunsson ; Italia : F. Valcareggi ; Iugoslavia : V. Boskov ; Luxemburg : E. Melchior ; Malta : T. Formosa ; Norvegia : G. Curtis ; Olanda : F. Fadrhonc ; Polonia : K. Gorski ; Portugalia : Gomes Da Silva ; R.D. Germană ; G. Buschner ; R.F. a Germaniei : H. Schön ; România : A. Niculescu ; Scoția : Tommy Docherty ; Spania : L. Kubala (contract prelungit) ; Suedia : G. Eriksson ; Țara Galilor : Dave Bowen ; Turcia : Cihat Arman ; U.R.S.S. : V. Nikolaev ; Ungaria : R. Illovszky.

Acest tabel poartă „urme" mai vechi, de... origine mexicană. Au dispărut cei ale căror reprezentative n-au avut realizări în preliminariile C.M. 1970 sau în turneul final din Mexic : Marko (Cehoslovacia), **St. Boskov** (Bulgaria), **Ballabio** (Elveția), **Kacialin** (U.R.S.S.), **Dugauguez** (Franța), **Gheorghiadis** (Grecia), **Soos** (Ungaria), **cărora li s-a retras mandatul. Lista însă prezintă și urme mai proaspete, de data aceasta ca urmare a lipsei de randament în preliminariile campionatului european, care au făcut noi „victime" : G. Brown** (Scoția), **J. Hoffer** (Ungaria). **Primul însă, a avut de înfruntat opoziția marilor cluburi atunci cînd trebuia să alcătuiască echipa națională și neputînd folosi pe cei mai buni jucători scoțieni, echipa națională a jucat fără strălucire în preliminariile europene. Secundului i-a fost „suficientă" înfrîngerea cu 3—0 de la Sofia pentru a bate în retragere și a-i face loc lui R. Illovszky, revenit la cîrma reprezentativei, după ce și el fusese trecut printre furcile caudine !... Alte nume au dispărut din proprie inițiativă : R. Mitici** (Iugoslavia), **R. Konczewicz** (Polonia).

În opoziție, rezultă și cîteva exemple interesante, de stabilitate, chiar dacă antrenorii n-au avut realizări de genul celor a căror lipsă a dus la debarcarea altora. Iată-i pe F. Valcareggi (Italia), **Alf Ramsey** (Anglia), **H. Schön** (R.F. a Germaniei), **Dave Bowen** (Țara Galilor) **și A. Niculescu**, care se află de ani de zile la conducerea tehnică a echipelor naționale. E drept însă, că ei au prezentat și prezintă rezultate-argumente, așa cum nu este cazul lui **R. Goethals** (Belgia), **L. Stassny** (Austria), **F. Fadrhonc** (Olanda), **L. Borici** (Albania), **R. Stritich** (Danemarca), **G. Buchner** (R. D. Germană) și totuși au fost menținuți pe posturile lor, reînnoindu-li-se încrederea. Ni se pare punctul de vedere cel mai just, atunci cînd se ține seamă de competență și muncă și nu de rezultate.

Numele noi care apar pe tabelul de mai sus sînt „post-mexicane" (incluzînd și preliminariile C.M.). Deocamdată nu se pot face... pronosticuri asupra viitorului carierei lor, deși unii dintre ei au o poziție destul de solidă, în ciuda unor rezultate **(G. Boulogne** în Franța, **L. Kubala** în Spania, căruia i-a fost prelungit contractul pe încă doi ani deși n-a obținut calificarea în campionatul Europei !, **K. Gorski** în Polonia). Să așteptăm ora bilanțului „europenelor" pentru că — cine știe ? — poate aduce surprize. Abia atunci vom vedea cine a rezistat și cine nu...

P. G.

Unul care mai stă liniștit pe scaunul său, deși n-a reușit cu echipa națională ceea ce au reușit colegii săi de la cluburi ca Ajax și Feyenoord : F. FADRHONC, antrenorul reprezentativei Olandei

CU O SAPTĂMÎNĂ ÎNAINTEA MECIULUI DE LA 24 NOIEMBRIE

CE ȘTIȚI DESPRE FOTBALUL GALEZ ?...

Istoria fotbalului din **Țara Galilor**, a cărei echipă reprezentativă întîlnește miercurea viitoare selecționata noastră, este strîns legată de istoria fotbalului din celelalte țări ale Marii Britanii și anume : **Anglia, Scoția** și **Irlanda**. Singura deosebire constă poate în aceea, că fotbaliștii din **Țara Galilor** au obținut mai puține succese internaționale decît colegii lor britanici.

Înființarea lui **„The Football Association of Wales"** (Federația de fotbal din **Țara Galilor**) a avut loc la 24 mai 1876. Cu două luni înainte de această dată, echipa națională a **Țării Galilor** a susținut primul meci internațional, jucînd la Glasgow cu **Scoția**. Primele echipe naționale cu care s-au întîlnit fotbaliștii galezi au fost cele ale **Angliei, Scoției** și **Irlandei**. Cu toate că echipa Țării Galilor pierdea majoritatea jocurilor (cu excepția celor cu **Irlanda**), ea a produs o mare surpriză în cel de al 8-lea joc internațional, cînd, la **Blackburn**, a învins echipa **Angliei** cu 1—0.

Primul meci internațional cu o echipă de pe continent, galezii l-au susținut în anul 1933 la **Paris**, cu naționala **Franței**. Întîia victorie asupra unei naționale de pe continent s-a produs în anul 1949, cînd **Țara Galilor** a învins **Belgia** cu 5—1. Istoria fotbalului galez este împărțită de către amatorii de fotbal din acea țară în două epoci : epoca lui **Meredith** și cea a lui **Charles. William Meredith** și **John Charles** — două nume care au ridicat faima fotbalului galez. **Meredith** este socotit ca cel mai bun jucător galez al tuturor timpurilor.

În anul 1894 el a semnat contractul cu clubul **Manchester City** unde a rămas pînă în anul 1924. În echipa națională a **Țării Galilor** a jucat timp de 22 de sezoane ! **John Charles**, cunoscutul jucător de la **Leeds United, Juventus, A.S. Roma** și **Cardiff City**, are meritul că, jucînd în echipa **Țării Galilor**, a reușit să se califice cu ea în finala C.M. din **Suedia**. Aici a produs o mare surpriză învingînd la rejucare echipa **Ungariei** cu 1—0, calificîndu-se astfel printre ultimele opt echipe.

În **Țara Galilor** nu există campionat național. De aceea, cei mai buni jucători se angajează la cluburile engleze. Iar echipele de club galeze joacă în campionatele engleze (ceea ce este o altă raritate) și anume : **Cardiff City**, una dintre cele mai bune echipe galeze, **Newport, Swansea City** și **Wrexham. Cardiff City** joacă în liga a II-a, **Swansea** și **Wrexham** în liga a III-a iar Newport în liga a IV-a.

Dave Bowen, în vîrstă de 45 ani, actualul antrenor al echipei naționale, fost internațional, a jucat pe postul de mijlocaș la echipa Arsenal Londra, iar astăzi este antrenor la clubul **Northampton Town.**

AUTOPORTRET BECKENBAUER

Beckenbauer (dreapta) în unul dintre meciurile sale celebre, finala cu Anglia. În fața sa, o altă celebritate, **Bobby Charlton** (nr. 9)

Nu cu mult timp în urmă, cunoscutul jucător vest-german Franz Beckenbauer a fost oaspetele paginilor ziarului **„BILD ZEITUNG"**, în care a publicat o serie de păreri și impresii despre sine însuși, despre alții, despre fotbal în general. Iată cîteva dintre acestea care ni s-au părut mai pline de interes.

Teama declinului inevitabil : „Am împlinit de curînd 26 ani și aproape că nici n-am vrut să-i sărbătoresc, deoarece consider că această vîrstă înseamnă și apogeul carierei. De acum încolo începe lupta pentru a rămîne în vîrful piramidei, după care inevitabil vine declinul. Ce dureros va fi cînd va trebui să abandonez fotbalul !..."

Sacrificii : „...Pentru a rămîne multă vreme în frunte trebuie să ai o voință de fier. În fotbal, osanalele și... injuriile alternează într-un ritm matematic. Cînd ajungi vedetă, roiesc în jurul tău fel de fel de prieteni care, de obicei, reprezintă pericolul cel mai grav pentru caracterele mai slabe".

Rolul meu în echipă : „...De obicei joc „libero". La nivel mondial, spun unii. Alții susțin că rolul meu este dintre cele mai ușoare dar, așa cum înțeleg eu să-l îndeplinesc, vă asigur că este foarte greu. Ne-am îndepărtat mult de rolul „libero"-ului clasic italian. Îmi place să mă duc înainte, să creez, să finalizez, să alerg neîncetat tot timpul jocului. În felul acesta adversarii mei nu mă pot marca niciodată cu eficiență. Nu este mai puțin adevărat că modul acesta de a activa are acoperire în virtuțile colegilor mei din apărare care știu să mă dubleze și să-mi preia sarcinile la perfecție".

Echipa națională : „Mulți cred că în echipa națională sînt senator de drept. Nimic mai neadevărat ! **Helmuth Schön** nu recunoaște așa ceva în echipa lui și eu însumi trebuie să lupt de fiecare dată pentru a face parte din cei 11 aleși".

Meciul vieții : „Fără îndoială, a fost cel cu **Italia** de la C.M. din **Mexic**. Am jucat, cum bine știți, cu un umăr luxat și am suportat dureri atroce. Amărăciunea înfrîngerii a fost întrucîtva diminuată de faptul că personal am dat tot ceea ce puteam da în acele condiții și că am pierdut în fața unui adversar mai bun".

Viața mea : „...Sînt un instinctiv, reacționez spontan, motiv pentru care unii mă consideră arogant, cu „nasul în vînt". Eronat. Sînt foarte sincer. Meseria mea cere sacrificii enorme și de aceea deseori fug de oameni, îi evit, mă închid în mine însumi".

Bilanțul : „...Am jucat de peste 50 ori în echipa națională înscriind 14 goluri ; am participat la două campionate mondiale am făcut parte din selecționata mondială contra **Braziliei** (Rio de Janeiro, 1968), am cîștigat cu echipa mea, **Bayern München**, „Cupa Cupelor" în 1967, o dată campionatul (1969) și de patru ori (1966, 1967, 1969, 1971) cupa țării. În sfîrșit, de două ori în 1966 și 1968, am fost ales **„fotbalistul anului"** titlu la care țin foarte mult. Dar, cu toate acestea, nu sînt deplin satisfăcut de palmaresul meu sportiv. Îmi lipsește titlul de campion mondial ratat în 1966 (locul doi) și 1970 (locul trei). Poate la ediția viitoare".

DE PRETUTINDENI

MECIUL LUI MAZZOLA

Întreaga presă italiană, și nu numai ea, socotește că **Sandrino Mazzola** a făcut cel mai bun meci al carierei sale, în partida cu **Borussia Moenchengladbach** din C.C.E. Conducătorul de joc al lui **Internazionale** a strălucit de-a lungul celor 90 de minute și evoluția lui este cu atît mai valoroasă cu cît el l-a avut în față pe un alt dirijor de mare clasă, pe **Netzer**.

RECORD DE CERERI DE BILETE...

La partida-derbi **Ajax—Feyenoord**, disputată cu puțin timp în urmă la **Amsterdam** s-a înregistrat cea mai mare cerere de bilete din întreaga istorie a clubului **Ajax**. Pentru cele 30 000 de locuri ale stadionului au fost primite nu mai puțin de 150 000 de cereri. Cu alte cuvinte, cinci cereri pentru un loc ! În ziua jocului, în fața stadionului se aflau încă zece mii de iubitori ai fotbalului, care nu găsiseră bilete și au făcut drumul pînă la intrările arenei în speranța că poate vor găsi vreunul...

NOII MÎNJI AI LUI STEIN

Cunoscutul director tehnic al lui **Celtic Glasgow, Jock Stein**, a efectuat importante modificări în lotul primei formații prin includerea unui masiv grup de tineri. Mai cu seamă noua sa linie de mijloc, compusă din **Hay-Dalglish-Connelly**, a cucerit unanime sufragii, prin mobilitatea și tehnica sa deosebită. **Stein** a declarat că intenționează să continue politica de promovare a jucătorilor tineri, astfel ca, pînă la sfîrșitul anului 1972, să aibă o garnitură complet nouă în comparație cu aceea care a încheiat sezonul 1970/1971.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „FOTBAL"

BRAZILIA ȚINTEȘTE TITLUL OLIMPIC ?

Ani de-a rîndul, fotbalul brazilian s-a dezinteresat de competiția olimpică. Pe de-o parte dezvoltarea profesionismului cu interesele sale materiale care împiedicau formarea unei bune echipe, pe de altă parte Olimpiada care n-a pasionat niciodată Brazilia, au determinat doar o prezență simbolică la aceste jocuri. În ultimul timp, cu un contact internațional mai intens, cu candidatura lui **Joao Havelange** la președenția **F.I.F.A.** și cu interesul arătat de guvern pentru mai intense legături internaționale sportive, Comitetul olimpic brazilian a hotărît ca echipa amatoare a țării să se pregătească pentru turneul de calificare care va avea loc în această lună, în **Columbia** și, mai departe, să lupte chiar pentru primele locuri ale turneului final.

Nu a fost prea simplu să fie convinse cluburile să elibereze jucătorii care nu au contracte profesioniste, dar fac parte din prima garnitură, să ia parte la pregătiri. Cluburile au amenințat că vor denunța selecționații că au primit totuși bani, deși nu au contracte, că acești jucători nu au condiții de amatori. În sfîrșit, au făcut totul ca să evite chemarea la lotul olimpic. Pînă la urmă, Confederația Braziliană de Sporturi a pus piciorul în prag și și-a impus voința. Cluburile vor elibera jucătorii și **Brazilia** va putea prezenta — astfel — o echipă destul de puternică.

În general, au fost convocați jucători născuți în anii 1951, 1952 și 1953, majoritatea verificați în turneul internațional de tineret de la **Cannes**, pe care l-au și cîștigat. Lotul a fost completat cu cîțiva jucători de valoare superioară, elemente de real talent care pot candida la un titlu olimpic contra puternicelor formații europene. Aceasta, natural dacă se va cîștiga turneul preolimpic. Conducătorul tehnic este căpitanul **Claudio Coutinho**, care s-a ocupat de lotul campion mondial, în **Mexico**. Antrenorul ales este **Antoninho**, un tehnician cu multă experiență.

Lotul este următorul :

Nielssn Elias portarul lui **Fluminense**, (rezervă **Geison**, portarul lui **Gremio Porto Alegre**) ; **FUNDAȘI : Aloiso (Flamengo), Rubens Galaxe** (Fluminense), **Fred** (Flamengo), frate cu **Paulo Cesar** de la **Botafogo, Osmar** (Botafogo), titular în echipa sa de club, **Vagner** (Corintians), **Marinho** (Fluminense) ; **MIJLOCAȘI : Marco Aurelio** (Flu), **Celso** (Palmeiras), **Ademir** (Corintians), **Angelo Paulino** (Atletico), **Roberto Carlos** (Botafogo), **ÎNAINTAȘI : Nilson Dias** (Botafogo), **Artur Antunes — Zico** — (Flamengo), **Santista** (Santos), **Clayton Zanotti** (Guarani) și **Galdino** (Botafogo).

Sînt nume cunoscute în fotbalul brazilian deoarece majoritatea fac parte din echipele participante la campionatul național. Mulți dintre ei **(Fred, Osmar, Marco Aurelio, Celso, Zico, Clayton)**, sînt în vederea lui **Zagalo**, pentru lotul participant la Cupa din 1974.

Dacă echipa cucerește preolimpicul, nu este exclus să fie întărită cu alți jucători mai buni care deocamdată iau parte la finala campionatului național. E prematur de dat numele lor dar e sigur că **Brazilia** va ataca puternic titlul olimpic, renunțînd la ideea din anii trecuți cînd improviza o echipă amatoare de valoare relativă.

Prin urmare, europeni, atenție ! Brazilia intră în lupta pentru titlul olimpic, distincție care lipsește din palmaresul său.

PEDRO VILLA

Sao Paolo, noiembrie.